

דף עו:

יו"ד סימן רלד פעיף כא

עין משפט א.

כא. יט. אין הבעל מיפר נדרי אשתו ולא האב נדרי בתו אלא ביום שומעם, ודוקא כל היום ולא מעת לעת^ד. ע"כ אם שמע בתחילת הלילה מפר לה כל הלילה ולמחורתו עד צאת הכוכבים, ואם שמע אחה"צ אינו מיפר אלא עד שתחשך דהיינו צאת הכוכבים.

כא. כ. עבר היום ושתק אפי' אינו כוון בשתיקתו אלא לצערה אינו יכול להפר^ה, אבל אם שתק משום שאינו יודע שיש ביד הבעל להפר, או אפי' יודע אלא שנדרה נדר שסבור שאינו יכול להפר אותו כגון שחשב שאין זה מנדרי עינוי נפש, הרי זה יכול להפר אפי' אחרי כמה ימים, ולא נקראת שתיקתו קיום, ושעת ידיעתו^ו כאילו היא שעת הנדר או יום השמועה ויכול להפר לה כל אותו היום.

ד. ממשנה נדרים ע"ו ע"ב וכגירסת הרא"ש ור"ח והרי"ף דאין הלכה כהני תנאי דאמרי מעת לעת. וכ"כ הרמב"ם בפ' י"ג.

ה. ממסקנת הגמ' בדף ע"ח ע"ט, והיינו אם עבר היום, אבל אם שותק ע"מ לקיים לאלתר שוב אינו יכול להפר אפי' בו ביום, כ"כ הר"ן והביאו הב"י. ש"ך ס"ק ל"ה.

ו. ממשנה פ"ז ע"ב, ור"ן שם.